

i samme Paragraph ogsaa maatte gaae ud, da dette jo ogsaa refererer sig til den Form for Avancement, som var givet i Lovforslaget, og som jo nu er en ganske anden efter det Forslag, der fra Udvalgets Side er fremkommet og vedtaget. Dette vil imidlertid ogsaa kunne sees til 3die Behandling. Hvad de Forslag angaaer, der ere stillede af Rigsdagsmanden for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti), da har jeg allerede havt Leilighed til at yttre mig om Forslaget under Nr. 1, ved under den tidligere Forhandling at omtale et Forslag, der var stillet af Rigsdagsmanden for Københavns Amts 5te Valgfreds (Rugaard), og som gik i en lignende Retning, kun at det var almindeligere med Hensyn til de Skoler, som havde et meget betydeligt Antal Elever. Jeg tillod mig at bemærke, at dette Forslag i form af Henseende upaatvibelig var det rigtige, naar man vilde gaae ind paa den Tanke, som jeg i og for sig ikke kunde have Noget imod, naar den indskrænktes til nogle af de Skoler, der havde en ganske særegen stor Frequentis, og altsaa tog Hensyn til det forøgede Arbejde, der blev paalagt Lærerne. I den Form derimod, hvori det er fremsat med Hensyn til Sorø Skole, af Rigsdagsmanden for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti), troer jeg ikke, at det paa nogen Maade kan gaae an at vedtage det; thi det forekommer mig, at det vilde blive aldeles forkeert, naar saaledes en enkelt Discipels Afgang kunde have de overordentligt fatale Følger, at saavel alle Overlærere som Adjuncter mistede 100 Rd., som ganske vist paa den anden Side maaskee Tilgangen af blot en eneste Discipel pludseligt havde skaffet dem; dette kan dog umuligt gaae an. Situationen vil desuden derved blive næsten komisk, da Forholdene

i Sorø ere saaledes, at Antallet af Eleverne altid vil spille paa Grændsen af det af den ærede Rigsdagsmand foreslaaede Tal. Men, som sagt, den samme Tanke, som den ærede Rigsdagsmand har havt, kunde maaskee realiseres under en anden Form.

Hvad angaaer det andet af den ærede Rigsdagsmand stillede Forslag med Hensyn til de saakaldte „Kunsthædere“, saa har han angivet de Notitser, der i saa Henseende kunde være fornødne. Lovudkastet har ikke medtaget disse Mænd, fordi deres Virksomhed er væsentlig forskellig fra Adjuncternes; der kunde muligvis ogsaa blive Spørgsmaal om en anden Ordning af disse Stillinger, som tilbeels ogsaa har været paa Bane, forsaavidt nogle af disse Mænd gik bort derfra. Derimod kan jeg vistnok ikke have Noget imod, at man lader disse Mænd, der alle have vist sig særdeles duelige i deres Kald og have tjent i lang Tid, faae deres Raar forbedrede samtidigt med deres Medarbejdere ved Akademiet; den hele Forøgelse i Udgift er desuden høist ubetydelig. Den ærede Rigsdagsmand har allerede antydet, at disse Mænds Anciennitet var saaledes fremstreden, at, som Følge deraf, deres Gager ere naaede til den højeste Grænde, hvortil de kunne komme; de ere nu stillede saaledes, at, dersom Forslaget vedtages, vil enhver af dem erholde et Tillæg af 200 Rd., og med det Samme være naaet til den højeste Gage, hvortil de kunne komme, og den hele forøgede Udgift vil altsaa ikke beløbe mere end 600 Rd. Jeg kan derfor ikke have nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa dette Forslag, som det ærede Udvalg ogsaa synes at være tilbøielig til at understøtte.